

Szeretet

2020.
február 23–29.

Isten tekintetét keressük

Szaggassátok meg szíveteket, nem pedig ruhátokat, és térjeteK meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez! (vö. Joel 2,12-18)

E hét szerdáján ismét ránk köszönt az alkalmas, szent idő, amely arra hivatott, hogy testünket-lelkünket az élő Isten szolgálatába fogja, az Ő akaratának megismerésére és teljesítésére hangolja. A keresztény lét koncentrátuma ez a negyven nap: a megújulásra való felhívástól a Krisztussal együtt vállalt szenvedésen át a feltámadásig magába sűríti a Krisztus-követés valamennyi fázisát.

Az első lépés, hogy a világból érkező, olykor egészen vakító reflektorfények helyett Isten tekintetét keressük, aki a rejtekben is lát. Kicsiny, nem látványos, de konkrét és magunkon mindennap számon kérhető vállalásokat tegyünk, figyelembe véve, hogy testi-lelki adottságaink, körülményeink folytán mások a lehetőségeink, és persze teherbíró képességünk sem egyforma. A keresztény böjt nem testünk büntetése, sanyargatása, hanem szellemi-lelki Istenhez fordulásunk fizikai vetülete. Testünk a böjtteléssel vesz részt az Istenre fi-

gyelésben, és ez visszahat lelkünkre: érzékenyebbé tesz az Istentől érkező apró jelekre, indításokra. Az imádság, böjt és irgalmasság egymásból fakad, ne pusztán külsőség, erőpróba, iz-zadságszagú erőlködés legyen, hanem újfajta, bensőséges találkozás Istennel és testvéreinkkel.

Urunk Jézus, ha komolyan vesszük az intő szót, hogy porból lettünk, s a porba térünk vissza, bizony egy kicsit megrendülünk. Nem könnyű szembesülnünk azzal, hogy terveinkről, álmairól, mindarról, amiért napról napra fáradozunk, kimondatik, hogy velünk együtt az enyészeté lesz. Add, hogy az előttünk álló negyven napban megtanuljunk leszámolni illúzióinkkal és légvárainkkal, s elfogadjuk, hogy nem is kell másnak lennünk, mint pornak: Isten kezében, az Ő Leheletével ez a por megtelik étellel, és abba a dicsőségbe emeltetik, amely a Te osztályrészed az Atya jobbján.

Barsi Balázs: *Itt az alkalmas, szent idő; szentírási elmélkedések nagyböjt napjaira című, legújabb kötetüNKből idéztünk (kemény táblás, ünnepi kiadás, 208 old., 2600 Ft)*

Nincsen „véletlen” hit!

A szenvedés sokszor elhomályosítja az ember hitét, a pszichológusok is mondják, hosszú az út a szenvedés elfogadásáig. Benne van az útban minden: tagadás, harag, depresszió, alkudozás.

Pista bácsi esetét már leírtam az egyik könyvemben. Tüdőrákos volt, fiatal papként jártam hozzá, mindig azt hajtogatta: „Ha lenne Isten, én nem lennék itt!” (Mekkora erővel támad a lázadás, a harag kísértése a szenvedőre!) Számtalanszor voltam nála, próbáltam szeretni, nem voltam erőszakos, és közben imádkoztam, imádkoztattam érte másokat is. Egyszer pedig már alkudozott: „Ha Máriagyűdre el tudnék menni, akkor hinnék!” – Tudta, hogy lehetetlen, én is tudtam. Aztán hazakerült a kórházból.

Fél év múlva szokás szerint végiglátogattam az Onkológiát, egy Oltáriszentség maradt nálam. Bementem még az utolsó osztályra, siettem is, nem akartam benézni minden szobába, de a nővértől megkérdeztem:

– Van-e súlyos betegük? Sajnos, most nincs időm megnézni a többieket.

– Tisztelendő úr, menjen be a tízesbe! Ott haldokló van, talán ismeri is.

Bementem, és ott volt Pista bácsi, halásápadtan. Jeget szopogattott, alig kapott levegőt, előtte egy lavór, tele vérrrel.

Megszólítottam:

– Pista bácsi, megismer? Ide figyeljen, ez most már nem játék! Nem kell szólnia, nem is szólhat, csak bánja meg a bűneit, magában mondjon valami ilyesmit: „Istenem, könyörülj!”

Megkeményedett az arca. Elkezdtem imádkozni.

– Uram, itt tenni kellene valamit! – És folytattam: – Pista bácsi, nem kell semmit mondania, csak a szívében kérje Isten bocsánatát!

Keményen rázta a fejét.

– Uram, most mit mondjak? – Aztán, hogy megtörjem a feszült csendet, így szóltam: – Pedig véletlenül maradt nálam egy szentostya, szívesen odaadtam volna magának!

Erre megmelegedett az arca, aztán megindulnak a könnyei.

– Pista bácsi, akkor hajlandó megbánni a bűneit?

Bólintott. Én is majdnem sírtam. Őszinte volt, csurogtak a könnyei. Föloldoztam minden bűne alól.

– Pista bácsi, odaadhatom?

Megint csak bólintott. Rátettem a nyelvére. Még jobban sírt.

– Pista bácsi – mondtam –, keresztet rajzolok a homlokára szent olajjal, hogy erőt kapjon, meggyógyuljon, megnyugodjon!...

Itt akár vége is lehetne a történetnek, de még nincs vége! Négy nap múlva mentem a rendes utamon, félve benéztem a szobába – biztos meghalt már szegény! Látom ám, hogy ott ül, ragyog az arca, a rokonság meg körülötte, de még nem tudott beszélni.

Egy hét múlva újra arra jártam, még mindig élt, és már beszélni is tudott.

Odasomfordáltam az ágya végéhez, szeretettel köszöntött, nagyon halkán beszélt. Elmesélte, mi történt vele, mielőtt bekerült a kórházba:

– Tavaly még hazamehettem innen! Fél évig nagyjából rendben is voltam. Aztán egy nap a déli harangszó táján erősen köhögöm kellett, és vért köptem. Jött még egy köhögési roham, és a vér sugárban ömlött: végem!

A feleségem napközben dolgozik, sose volt otthon, de most véletlenül épp hazajött. Azonnal hívta a mentőket. Sokszor volt már rohamom, és mindig negyedóra, félóra alatt értek ki; most véletlenül öt perc múlva ott voltak.

Rohant velem a mentő, szirénázva, bejöttünk a kórházba, gyorsan kellett, mert véreztem. A mentőorvos át akart adni: „Hol az orvos?” A nővér azt mondta, most ment el. Utána rohant azonban, és véletlenül elérte. Aztán kiderült, hogy épp nincsen a kórházban olyan injekció, ami a vérzést elállítja. Az orvos azonban megkérte a nővért, nézze meg jobban, hátha véletlenül maradt még egy! – És „véletlenül” valóban volt még egy utolsó. Aztán jön Lajos atya, és azt mondja, hogy véletlenül még maradt egy szentostya! Ennyi véletlen kellett ahhoz, hogy most éljek. Ugye, ez nem véletlen?!

A Fény fölragyogott, Pista bácsi megtért és meg is gyógyult egy időre, sőt, az apostolom lett. Ő szólt mindig az embereknek: „Jön a Lajos atya! Gyónjanak meg!”

Kerényi Lajos: Utam Hozzád, Uram!

„Kalandos lelki kirándulásra, vagy ha jobban tetszik, belső zarándoklatra, hívom a kedves olvasót, hogy találkozzon Krisztussal, és megújuljon Benne az élete.” (kemény kötésben, végig színes fotókkal, 96 old., 2400 Ft)

Nem tudunk szeretet nélkül élni...

Azok az emberek, akik szívből szeretnek, nem öregszenek. *Ernst Penzoldt*

Örömmel, bánattal egyesülni, aggódni, kínok közt lebegni, majd égig ujjongani és halálra szomorkodni: csak az a lélek boldog, aki szeret. *Johann Wolfgang Goethe*

Bensődben a szeretet legyen a gyökér; ebből a gyökérből csak jó jöhet létre. *Szent Ágoston*

Valamennyien a szeretet termőfái vagyunk, s ezért nem tudunk szeretet nélkül élni, hiszen az Atya szeretetből teremtett bennünket. *Sienai Szent Katalin*

Szeretni az emberiséget: ez minden nemes szívnek elengedhetetlen feltétele. *Kölcssey Ferenc*

Egyedül szeretve tapasztalhatjuk meg a halál végleges tragikumát s az öröklét realitását. Élet és halál, öröm és szenvedés egyedül a szerető szívek számára valóság. *Pilinszky János*

Szeretni annyit tesz, mint annak életét élni, akit szeretünk. *Lev Tolsztoj*

A Szeretet örök című, különlegesen szép, kemény táblás gondolatgyűjteményből idéztünk (160 old., 1980 Ft)

11 csodás lelki olvasmány nagyböjtre és húsvétra

Különleges nagyböjti csomagot állítottunk össze! Igyekeztünk beletenni minden olyan lelki táplálékot, amely segítségünkre lehet, hogy ezt az időszakot igazán gyümölcsözően töltsük el. Található benne Lélekkalauz nagyböjt minden napjára, 2 könyvecske különleges lelki feladatokkal, 40 különleges keresztút – és még kettő, az egyik a Szűzanyával. Gyökössy Endre lelkész-pszichológus három kis könyvecskéje a szenvedésről, a „lelki rendakásról” és a különféle böjtkről. Az *Öröm Útja* már a húsvéti örömről szól, 14 egészen különleges elmélkedés során; *Barátunk és táplálékunk* eucharisztikus imafüzet pedig az egyik legnépszerűbb könyvecskénk.

Nagyböjtben a 11 könyvet
**együttkevesebb mint fele áron kínáljuk,
8040 Ft helyett csupán 3800 Ft-ért!**

Nagyböjt 1. vasárnapja:

Jézus megkísértésének vasárnapja.

A szentmisén ezekről az olvasmányokról

elmélkedünk: Ter 2,7-9. 3,1-7a;

Róm 5,12-19 Mt 4,1-11

A HÉT sikerKÖNYVE

**Kerényi Lajos atya Utam Hozzád,
Uram!** című, kemény táblás, végig színes
fotókkal illusztrált elmélkedési könyvét
kínáljuk most **1000 Ft kedvezményvel,
2400 Ft helyett 1400 Ft-ért!**

A lélek növekedése

El vagy ragadtatva Jézustól, a tanításától;
felajánlottad magad neki életre-halálra.

Hogyan kezded el?

Minden lelki élet és minden lelki nagyság
alapja az egyesülés Istennel.

Akarod, hogy éljen a lelked? Lélegezzen!
„Az ima a lélek lélegzetvétele.” (Aranyszá-
jú Szent János)

Akarod, hogy növekedjen? Elmélkedve
imádkozzál. Így egyre mélyebben merülsz
el Isten titkaiba – egyre nagyobb lesz ben-
ned a lélek. Az elmélkedés segít megismer-
ni Istent, aki mindig a Nagyobb. A Nagy
Isten adja a növekedést, hogy önmagad fölé
nőhess lélekedben és igazságban.

*Johannes Rosche: Élünk Isten tenyerén!
című kötetből idéztünk. „Gyorssegély” lelki
ügyeinkben!* (kemény táblás, 192 old, 1680 Ft)

Minden kezdet könnyű – de nehezek és
ritkán jártak az utolsó lépcsőfokok.
Johann Wolfgang Goethe

Ki soha nem kezd, soha nem végzi. *In-
dián közmondás*

Csak kezd el csinálni a dolgot – és
akkor lesz erőd hozzá. *Ralph Waldo
Emerson*

Ne azt hirdessük, hogy Isten jóra fordít-
ja a rosszat, hanem azt, hogy az em-
berrel együtt küzd a rossz ellen. *Nyíri
Tamás*

Egy kis lelkierő minden napra
Buzdító, bátorító, útnak indító gondolatok
(160 old, kemény táblás, 2400 Ft)

Szeretet Könyvesbolt

1053 Budapest, Kossuth L. u. 1.

Nyitva: H–P 9–18^h, Szo: 9–14^h

Telefon: (06/1) 266 61 61

e-mail: a@szentgellertkiado.hu

webáruház: www.szentgellertkiado.hu